

II Księga Królewska

Rozdział 17

Zdobycie Samarii i upadek państwa izraelskiego za króla Ozeasza

1. W dwudziestym roku panowania Achaza, króla judzkiego, objął władzę królewską nad Izraelem w Samarii Ozeasz, syn Eli, a panował dziewięć lat. 2. Czynił on to, co złe w oczach Pana, jednakże nie tak, jak królowie izraelscy, którzy byli przed nim. 3. Przeciwko niemu nadciągnął Salmanasar, król asyryjski, i Ozeasz został jego lennikiem, i płacił mu daninę. 4. Gdy jednak król asyryjski wykrył spisek Ozeasza, polegający na tym, że wysłał on posłów do króla egipskiego So i przestał płacić rokrocznie daninę królowi asyryjskiemu, kazał go król asyryjski pojmać i wtrącił go w kajdanach do więzienia. 5. Po czym król asyryjski najechał cały kraj, ruszył na Samarię i oblegał ją przez trzy lata. 6. W dziewiątym roku panowania Ozeasza król asyryjski zdobył Samarię, uprowadził Izraela do Asyrii i osadził ich tam w Chalach i nad Chaborem, rzeką Gozanu i w miastach medyjskich.

Przyczyny upadku państwa izraelskiego

7. A stało się tak, ponieważ synowie izraelscy grzeszyli przeciwko Panu, Bogu swemu, który ich wyprowadził z ziemi egipskiej, spod władzy faraona, króla egipskiego, a czcili obcych bogów, 8. A postępowali według zwyczajów tych narodów, które Pan wypędził sprzed oblicza synów izraelskich, oraz tych, jakie wprowadzili królowie izraelscy. 9. Wymyślili też synowie izraelscy rzeczy niewłaściwe o Panu, Bogu swoim, pobudowali sobie świątynki na wzgórzach we wszystkich swoich miejscowościach, począwszy od baszty strażniczej aż do grodu warownego; 10. I stawiali sobie słupów i posągów Aszery na każdym wyniosłym pagórku i pod każdym zielonym drzewem; 11. I spalali tam we wszystkich świątynkach na wyżynach kadzidła jak ludy, które Pan uprowadził przed nimi do niewoli; popełniali złe czyny, pobudzając Pana do gniewu. 12. Czcili też bałwany, o których powiedział im Pan: Nie czyńcie tego. 13. A chociaż Pan ostrzegał Izraela i Judę przez wszystkich swoich proroków, przez wszystkich jasnowidzów, mówiąc: Zawróćcie ze swoich błędnych dróg i przestrzegajcie moich przykazań i ustaw zgodnie z całym zakonem, jaki nadałem waszym ojcom i przekazałem wam przez moje sługi, proroków, 14. Oni jednak nie słuchali i stwardniał ich kark, jak kark ich ojców, którzy nie zaufali Panu, Bogu swemu. 15. Owszem, wzgardzili jego ustawami i jego przymierzem, jakie zawarł z ich ojcami, i przestrogami, jakimi ich ostrzegał, i poszli za marnością, i sami stali się marnością - jak ludy okoliczne, o których nakazał im Pan, aby nie postępowali tak, jak one. 16. Odrzucili wszystkie przykazania Pana, Boga swego, i sporządzili sobie dwa odlewane cielce, sporządzili sobie posąg Aszery i oddawali pokłon całemu zastępowi niebieskiemu, i służyli Baalowi. 17. Oddawali też na spalenie swoich synów i swoje córki i uprawiali czarodziejstwo i wróżbiarstwo, i całkowicie się zaprzędali, czyniąc to, co złe w oczach

Pana i pobudzając go do gniewu. **18.** Oburzył się więc Pan bardzo na Izraela i odrzucił ich sprzed swego oblicza, tak iż pozostało tylko samo plemię judzkie. **19.** Ale i Judejczycy nie przestrzegali przykazań Pana, Boga swego, a poszli za zwyczajami Izraela, jakie ten wprowadził. **20.** Toteż Pan wzgardził całym rodem Izraela i upokorzył ich, i wydał ich w moc grabieżców, odrzuciwszy ich całkiem od siebie. **21.** Gdy bowiem Izrael oderwał się od domu Dawidowego i obwołali królem Jeroboama, syna Nebata, tenże Jeroboam popchnął Izraela do odstępstwa od Pana i wciągnął go w wielki grzech. **22.** Chodzili tedy synowie izraelscy we wszystkich grzechach Jeroboama, które ten popełniał, nie odstępili od nich, **23.** Aż Pan usunął Izraela sprzed swego oblicza, jak zapowiedział przez wszystkie swoje sługi, proroków. I został Izrael uprowadzony do niewoli ze swojej ziemi do Asyrii aż po dzień dzisiejszy.

Pochodzenie ludu samarytańskiego i jego religii

24. Król asyryjski zaś sprowadził z Babilonu, z Kutu, z Awwy, z Chamatu i z Sefarwaim ludzi i osiedlił ich zamiast synów izraelskich w miastach samaryjskich. I objęli oni w posiadanie Samarię, i zamieszkali w jej miastach. **25.** Gdy na początku ich zamieszkania tamże nie oddawali czci Panu, nasyłał Pan na nich lwy, które ich rozszarpały. **26.** Wtedy doniesiono królowi asyryjskiemu tak: Ludy, które zagarnąłeś i osiedliłeś w miastach samaryjskich, nie znają sposobu oddawania czci Bogu tej ziemi, toteż nasyłał on na nich lwy, które pozbawiają je życia, gdyż one nie znają sposobu oddawania czci Bogu tej ziemi. **27.** Wobec tego król asyryjski wydał taki rozkaz: Wyprawcie tam jednego z kapłanów, których stamtąd uprowadziliście, niech uda się i zamieszka tam, i nauczyci go sposobu oddawania czci Bogu tej ziemi. **28.** Udał się tam więc jeden z kapłanów, których uprowadzono z Samarii, i zamieszkał w Betel i on nauczył go, jak mają oddawać cześć Panu. **29.** Tworzył sobie jednak każdy z tych ludów własnych bogów i wstawiał ich do świątynek na wyżynach, jakie pobudowali Samarytanie, każdy w swoich miastach, w których się osiedlił. **30.** I tak Babilończycy stworzyli sobie Sukkot-Benota, Kutejczycy stworzyli sobie Nergala, Chamatejczycy stworzyli sobie Aszime; **31.** Awwiejczycy stworzyli sobie Nibchaza i Tartaka, Sefarwejczycy zaś spalali swoje dzieci dla Adrammeleka i Anammeleka, bogów sefarwejskich. **32.** Oddawali też cześć Panu i ustanawiali spośród siebie kapłanów dla świątynek na wyżynach, i ci sprawowali dla nich obrzędy w świątynkach na wyżynach. **33.** Czčili więc Boga, ale służyli także swoim bogom według zwyczaju tych ludów, z których zostali uprowadzeni do niewoli, **34.** I aż po dziś dzień postępują według dawnych zwyczajów. Nie czczą więc Pana i nie postępują według jego ustaw i jego praw, według zakonu i według przykazania, jakie Pan nakazał synom Jakuba, któremu nadał imię Izrael. **35.** A przecież Pan zawarł z nimi przymierze, nakazując im: Nie oddawajcie czci innym bogom i nie kłaniajcie im się, i nie służcie im, i nie składajcie im ofiar, **36.** Lecz jedynie Panu, który was wyprowadził z ziemi egipskiej z wielką mocą i wyciągniętym ramieniem. Jemu oddawajcie cześć i jemu się kłaniajcie, i jemu składajcie ofiary! **37.** Ustaw zaś i praw, i zakonu, i przykazań, które wam spisał, przestrzegajcie, wypełniając je po wszystkie dni, ale innym bogom czci nie oddawajcie. **38.** O przymierzu, które

zawarłem z wami, nie zapominajcie, a innym bogom czci nie oddawajcie. **39.** Lecz jedynie Panu, Bogu waszemu, cześć oddawajcie, a On wyrwie was z mocy wszystkich waszych nieprzyjaciół. **40.** Lecz oni nie usłuchali, ale postępują według dawnego swego zwyczaju. **41.** I tak te narody oddawały cześć Panu, ale służyły też swoim bałwanom. Również ich synowie i wnuki postępują tak, jak postępowali ich ojcowie, aż do dnia dzisiejszego.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01